

DE ZIUA TA

DEDICAȚIE DOMNULUI GHEORGHE BECALI

Slăvită fie ziua când ai venit pe lume
Și porți cu demnitate al Sfântului prenume
Cinstită fie-ți mama ce te-a purtat la sân
Și ți-a vegheat odihna să-ți fie somnul lin.
S-a închinat pioasă la Sfintele Icoane
Și s-a rugat cu lacrimi "crește-mi-l mare Doamne,
Să-i dărui sănătate și-un mândru viitor
La vremea neputinței să-l am de ajutor"
Și Dumnezeu din Ceruri ruga i-a ascultat
Ești tare ca o stâncă și falnic ca un brad.
Și ți-a mai dat Prea Bunul, ce e mai prețios:
O minte înțeleaptă, un suflet generos
Și-o inimă de aur ce bate cu credință
Să îi iubești pe semenii ca pe a ta ființă.
Comori fără de seamă ce nu toți pot avea,
Tu ți-ai făcut din toate un crez în viața ta.
Ce poate fi mai nobil, plăcut lui Dumnezeu
Decât să-ntinzi o mână de ajutor la greu ?
Când semenilor, boala, vrea să le curme viața
Le-ntinzi o mână caldă și le redai speranța.
I-ajuți la neputere, îi scoli ca din mormânt,
Ferice, mult ferice că ești pe-acest pământ.
Când crâncena natură dezlănțuie înaltul
Și valuri ucigașe acoperă uscatul
Spălând fără cruțare strânsurile de-o viață
Lăsând sub cerul liber mame cu prunci în brață,
Bătrâni în disperare și fără ajutor
Plângându-și bătrânețea și deznădejdea lor,
Nu stai prea mult pe gânduri, le dăruiești cămine
Și le ridici Biserici la care să se-nchine.
Să vină să se roage la Bunul Dumnezeu
De rău să-i ocrotească, cinstind numele tău.
De-ți bat sărmani în ușă și ieri și azi și mâine
Le-mparți cu bunătate să-și ia și ei o pâine.
Și nu te temi vreodată c-ai săraci din asta
Căci Dumnezeu ți-ntoarce pe alte căi răsplata.
Trăiești în demnitate semeț și înțelept
Și Dumnezeu te-ajută că ești cinstit și drept.

Mai sunt și alte „fețe” ce cred că au răsunet,
Dar punga nu-și descuie, căci cheia e în suflet,
Iar dacă de la suflet un sentiment nu pleacă
Trăiești fără simțire și rece ca o piatră.
Sporască-și bogăția câți vor pe-acest pământ,
Dar ce răspuns găsi-vor în Cer la Domnul Sfânt?
Unde nu vor ajunge averile, nici banul,
Doar sufletul lor negru, mai rău decât catranul.
Ai tăi dușmani de moarte, în lut vor să te culce
Dar tu înalți cu dreapta a biruinței cruce
Și îți croiești cărare ca Moise-faraonul
Când despicat-a marea, făcând semn cu bastonul.
Și au trecut în pace toți cei ce l-au urmat
Încât nici pe picioare c-un strop nu s-au udat.
Așa ne-nvață Cartea, căci unde e credință
În inimă și-n suflet, va fi și biruință!
O ! Doamne! Doamne Sfinte, ascultă ruga mea
Strecoară-o picătura din bunătatea ta
Și-n sufletele celor ce stau făloși la cârmă
Uitând de românimea bolnavă și flămândă.
Ei își zidesc palate, strâng aur și argint
Sfidând pe cel de-alături ce suferă cumplit.
N-au milă de sărmanul ce stă în ger, în ploaie
Și își întinde „masa” cu resturi din gunoaie.
Românii fug din țară, se fac frați cu străinii
Ei construiesc azile ca să-ntrețină câinii.
Ș-atunci nu-ți vine-a zice „cum de-i mai rabdă Domnul”
Păi cine-nalță țara: cățelele sau omul?
Zicea Alexandrescu și nu fără temei,
„Noi vrem egalitate, dar nu pentru căței”.
Cei care rod ciolanul duc viață ca-n povești
Și sunt feriți de toate păcatele lumești.
Ei au imunitate, căci sunt de rang înalt
Și fură fiecare la umbra celuilalt.
Din caldele fotolii privesc în perspectivă
Spre ... știu ei cine, care le-ar sta-mpotrivă
Și ca să fie siguri, chiar de nu-i vina gravă,
La Rahova îi duce, Jilava, Poarta Albă.
Azi iată rezultatul guvernelor fantomă
Agricultura-i moartă, industria e-n comă,
Pentru învățatură nu-s bani la minister,
Doar popa ne promite un loc mai bun în cer.
Căci de la sănătate n-avem nicio speranță
În plus, lovesc tiranii *sportul de performanță*.
N-au ținut cont „deștepții” c-ai fost finanțator
Și-ai dus pe toată Terra drapelul tricolor.

Te-ai dedicat cu totul acestui sport măreț
Să poți trage ponoase și să câștigi dispreț,
Din partea celor care așează pe noi șaua
Ți-au luat și libertatea, ți-au luat și „CLUBUL STEAUA”,
Dar Dumnezeu din ceruri de-a pururi nu te lasă
Vei ridica în slăvi o „STEA” și mai frumoasă.
Să nu uităm o clipă, că Domnul chiar de iartă,
Îl ceartă și pe răul, și pe cel bun îl ceartă.
Ba și mai mult, pe bunul mai mult îl dojenește,
Să-aleagă calea dreaptă. De ce? Fiindcă-l iubește.
În cartea vieții tale citi-vor strănepoții
C-ai reprezentat țara în plenul Europei
În marea Uniune-înalt parlamentar
Nu ți-ai irosit timpul și viața în zadar.
Dar, în sfârșit, mă iartă cinstit sărbătorit
Am îndrugat prea multe și mult poate-am greșit.
O vorba-două numai, a-ți spune aș mai vrea:
Sclipești în fruntea Stelei, dar ai și-n frunte-o stea
Ce arde ca o torță, lucește ca o rază
Ce-ți luminează calea și viața-ți luminează.
Străbate-n întuneric, de nori ne-ntunecată,
Te știe toată țara, te știe lumea toată.
Și-acum, când ai alături doar chipuri luminate,
Când masa ți-e-ncărcată cu-alesele bucate
Când toți te-mbrățișează și-ți fac câte-o urare,
Când se ciocnesc șampanii și veselia-i mare,
Ridic și eu paharul: NOROC ȘI DOAMNE-AJUTĂ !
Ți-urez de sănătate și fericire multă,
Mulți ani de-acum-nainte Cel Sfânt să-ți dăruiască,
Credința, bunătatea, să nu te părăsească,
Familia-ți să guste din plin plăcerea vieții
Frumoasă și senină ca zorii dimineții.
Să-ai parte de iubire și să-i iubești pe toți
Să crești în demnitate nepoți și strănepoți!
Iar Steaua, NOUA STEAUA, copilul tău de suflet
Să aivă meritatul, triumfător răsunet.
Echipa s-aivă parte de împliniri imense
Baloanele să curgă în porțile adverse
Neîntreçuți să fie și ageri în mișcări
Atât pe teren propriu cât și în deplasări.
Ca zmeii din poveste, viteji și fără teamă
Să ducă faima Stelei și-a lui BECALI faimă.
Închină-o cupă plină și pentru-ai Stelei fani,
Dar mai închină una și pentru-ai tăi dușmani.
Urându-le de bine vei fi biruitor
Trezise-vor odată din somnolența lor,

Și-atunci ți se-nchina-vor ca unui mare domn
Așa-ți dorește-n viață Mihai M. Simion.

Sat Boca, comuna Samarinești, județul Gorj

P.S.

Ce e Boca ?
Un loc binecuvântat
Din frumoasa Românie,
Cuibul de unde-au zburat
Adi și Sabin Ilie.